

COMUNICAREA COMISIEI

Ghidul Comisiei Europene cu privire la rapoartele privind situația de referință prevăzute la articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale

(2014/C 136/03)

CUPRINS

1. Introducere	3
2. Obiectivul prezentului ghid	4
3. Domeniul de aplicare al prezentului ghid	4
4. Dispoziții legale referitoare la un raport privind situația de referință	4
4.1. Textul relevant din Directiva privind emisiile industriale	4
4.2. Cuvinte și expresii cheie utilizate în Directiva privind emisiile industriale	6
4.3. Directiva privind depozitele de deșeuri	6
5. Etapele elaborării unui raport privind situația de referință	7
5.1. Etapa 1: Identificarea substanțelor periculoase utilizate, produse sau emise în prezent în cadrul instalației	9
5.2. Etapa 2: Identificarea substanțelor periculoase relevante	9
5.3. Etapa 3: Evaluarea posibilității de producere a poluării locale	10
5.4. Etapa 4: Istoricul amplasamentului	11
5.5. Etapa 5: Condițiile de mediu	12
5.6. Etapa 6: Caracterizarea amplasamentului	13
5.7. Etapa 7: Investigarea amplasamentului	13
5.8. Etapa 8: Elaborarea raportului privind situația de referință	15
Apendice – Investigația de referință și lista de verificare a raportului	17

1. INTRODUCERE

Articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale (DEI) prevede că, „fără a aduce atingere Directivei 2000/60/CE, Directivei 2004/35/CE, Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării⁽¹⁾ și dreptului relevant al Uniunii privind protecția solului, autoritatea competentă stabilește condițiile de autorizare pentru a asigura respectarea alineatelor (3) și (4) din prezentul articol în momentul încetării definitive a activității”.

Articolul 22 alineatele (2)-(4) cuprinde dispoziții referitoare la încetarea definitivă a activităților care implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase relevante pentru a preveni și a combate contaminarea potențială a solului și a apelor subterane cu astfel de substanțe. Un instrument-cheie în acest sens este instituirea unui „raport privind situația de referință”. În cazul în care activitatea implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase relevante și ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane, operatorul întocmește și prezintă autorității competente un raport privind situația de referință înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de actualizarea autorizației acordate unei instalații pentru prima dată ulterior datei de 7 ianuarie 2013. Raportul constituie baza pentru o comparație cu starea de contaminare în momentul încetării definitive a activității. În cazul în care informații obținute în temeiul altor norme naționale sau ale Uniunii reflectă starea la momentul elaborării raportului, informațiile respective pot fi incluse în raportul privind situația de referință sau anexate la acesta.

Articolul 3 alineatul (19) din Directiva privind emisiile industriale clarifică faptul că raportul privind situația de referință trebuie să ofere informații despre starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante.

⁽¹⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 19.

Articolul 22 alineatul (2) prevede că raportul privind situația de referință ar trebui să conțină cel puțin următoarele informații:

- „(a) informații privind utilizarea actuală și, dacă sunt disponibile, privind utilizările din trecut ale amplasamentului; și
- (b) dacă sunt disponibile, informațiile existente privind rezultatele măsurătorilor solului și apelor subterane care reflectă starea la momentul elaborării raportului sau, ca alternativă, rezultatele noilor măsurători ale solului și apelor subterane având în vedere posibilitatea contaminării solului și apelor subterane de către acele substanțe periculoase care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalația în cauză.”

În conformitate cu articolul 22 alineatul (2) ultimul paragraf din Directiva privind emisiile industriale, „Comisia stabilește ghiduri referitoare la conținutul raportului privind situația de referință.”

Acest ghid este stabilit prin prezenta comunicare pentru a fi utilizat de statele membre în cadrul punerii în aplicare a Directivei privind emisiile industriale. De asemenea, Comisia va utiliza ghidul în momentul în care va evalua informațiile referitoare la raportul privind situația de referință din rapoartele statelor membre cu privire la punerea în aplicare a Directivei privind emisiile industriale.

Se consideră că prezentul ghid este aplicabil, în general, tuturor instalațiilor care intră în domeniul de aplicare a capitolului II din Directiva privind emisiile industriale. Cu toate acestea, atunci când se iau decizii cu privire la calea de urmat pentru elaborarea unui raport privind situația de referință la nivelul instalației, este important să se țină seama de necesitatea ca raportul să fie cât mai cuprinzător cu putință. Este în interesul operatorului să se asigure că starea de contaminare a solului și a apelor subterane identificată în raportul privind situația de referință este suficient de detaliată, întrucât informațiile respective vor fi utilizate pentru a determina contaminarea adăugată în timpul exploatarei instalației în cauză de la stabilirea valorilor de referință.

2. OBIECTIVUL PREZENTULUI GHID

Prezentul ghid vizează să clarifice în mod practic formulările și scopul Directivei privind emisiile industriale, astfel încât statele membre să pună în aplicare directiva în mod consecvent. Cu toate acestea, prezentul ghid nu constituie o interpretare obligatorie din punct de vedere juridic a Directivei privind emisiile industriale. Singurul text obligatoriu din punct de vedere juridic rămâne Directiva privind emisiile industriale. De asemenea, o interpretare oficială a Directivei privind emisiile industriale poate fi oferită doar de Curtea Europeană de Justiție.

3. DOMENIUL DE APLICARE AL PREZENTULUI GHID

Prezentul ghid oferă informații despre dispozițiile legale referitoare la un raport privind situația de referință și acoperă următoarele elemente ale articolului 22 din Directiva privind emisiile industriale care ar trebui abordate în raportul privind situația de referință:

- (i) stabilirea necesității elaborării unui raport privind situația de referință;
- (ii) proiectarea investigațiilor de referință;
- (iii) conceperea unei strategii de prelevare a probelor;
- (iv) elaborarea raportului privind situația de referință.

Prezentul ghid nu se referă la elementele articolului 22 care privesc măsurile necesare în momentul încetării definitive a activităților în conformitate cu articolul 22 alineatele (3) și (4).

4. DISPOZIȚII REFERITOARE LA UN RAPORT PRIVIND SITUAȚIA DE REFERINȚĂ

4.1. Textul relevant din Directiva privind emisiile industriale

Următoarele elemente-cheie din textul Directivei privind emisiile industriale sunt relevante în ceea ce privește rapoartele privind situația de referință.

Articolul 3 – Definiții

2. „poluare” înseamnă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care poate avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra calității mediului, care poate conduce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau poate altera sau afecta mediul ambiant și alte utilizări legitime ale mediului;

3. „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în cadrul căreia se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I sau în anexa VII partea 1, precum și alte activități direct asociate, aflate pe același amplasament, care au o conexiune tehnică cu activitățile enumerate în anexele respective și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;

18. „substanțe periculoase” înseamnă substanțe sau amestecuri în sensul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor;

19. „raport privind situația de referință” înseamnă informații privind starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante;

20. „apă subterană” înseamnă apă subterană astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul apei;

21. „sol” înseamnă stratul superior al scoarței terestre situat între roca de bază și suprafață. Solul este compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii.

Articolul 12 – Solicitățile de autorizare

(1) statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că solicitările de autorizare cuprind o descriere a următoarelor:

(d) a caracteristicilor amplasamentului instalației;

(e) dacă este cazul, a raportului privind situația de referință, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2);

Articolul 22 – Închiderea amplasamentului

(2) În cazul în care activitatea implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase relevante și ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, operatorul întocmește și prezintă autorității competente un raport privind situația de referință înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de actualizarea autorizației acordate unei instalații pentru prima dată ulterior datei de 7 ianuarie 2013.

Raportul privind situația de referință conține informațiile necesare pentru stabilirea stării de contaminare a solului și a apelor subterane, astfel încât să se poată face o comparație cuantificată cu starea în momentul încetării definitive a activității.

Raportul privind situația de referință conține cel puțin următoarele informații:

(a) informații privind utilizarea actuală și, dacă sunt disponibile, privind utilizările din trecut ale amplasamentului;

(b) în cazul în care sunt disponibile, informațiile existente privind măsurătorile solului și apelor subterane care reflectă starea la momentul elaborării raportului sau, ca alternativă, rezultatele noilor măsurători ale solului și apelor subterane având în vedere posibilitatea contaminării solului și apelor subterane de către acele substanțe periculoase care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalația în cauză.

În cazul în care informațiile obținute în temeiul altor norme naționale sau ale Uniunii îndeplinesc cerințele prezentului alineat, informațiile respective pot fi incluse sau anexate la raportul privind situația de referință.

Comisia stabilește ghiduri referitoare la conținutul raportului privind situația de referință.

(3) La încetarea definitivă a activității, operatorul evaluează starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care instalația a provocat o poluare semnificativă a solului sau a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante în raport cu starea prezentată în raportul privind situația de referință menționat la alineatul (2), operatorul ia măsurile necesare privind poluarea astfel încât să readucă amplasamentul în respectiva stare. În acest scop, se poate ține seama de fezabilitatea tehnică a unor astfel de măsuri.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în momentul încetării definitive a activităților și în cazul în care contaminarea solului și a apelor subterane pe amplasament prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu ca rezultat al activităților autorizate desfășurate de către operator înainte de prima actualizare a autorizației după 7 ianuarie 2013 și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (d), operatorul ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, izolării și reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau utilizarea autorizată în viitor, să nu mai prezinte un astfel de risc.

(4) Dacă operatorul nu are obligația de a întocmi raportul privind situația de referință menționat la alineatul (2), în momentul încetării definitive a activităților acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu din cauza contaminării solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților permise și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (d).

4.2. Cuvinte și expresii cheie utilizate în Directiva privind emisiile industriale

În sensul prezentului ghid, sunt furnizate următoarele clarificări pentru a îmbunătăți înțelegerea următorilor termeni utilizați în contextul Directivei privind emisiile industriale.

„**Substanțe periculoase relevante**” [articolul 3 alineatul (18) și articolul 22 alineatul (2) primul paragraf] se referă la substanțele sau amestecurile, astfel cum sunt definite în articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor (Regulamentul CEA), care, ca rezultat al pericolozității, mobilității, persistenței și biodegradabilității acestora (precum și a altor caracteristici), au capacitatea de a contamina solul sau apele subterane și sunt utilizate, produse și/sau emise de instalație.

„**Posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației**” [articolul 22 alineatul (2) primul paragraf] se referă la o serie de elemente importante. În primul rând, într-un raport privind situația de referință ar trebui să se țină seama de cantitățile de substanțe periculoase în cauză – în cazul în care pe amplasamentul instalației sunt utilizate, produse sau emise cantități foarte mici, atunci este probabil ca posibilitatea de contaminare să fie nesemnificativă în scopul elaborării unui raport privind situația de referință. În al doilea rând, rapoartele privind situația de referință trebuie să evalueze caracteristicile amplasamentului în ceea ce privește solul și apele subterane, precum și impactul caracteristicilor respective asupra posibilității de producere a contaminării solului și a apelor subterane. În al treilea rând, pentru instalațiile existente, caracteristicile acestora pot fi luate în considerare în cazul în care acestea sunt de o asemenea natură încât, în practică, este imposibilă producerea unei contaminări.

Termenul „**contaminare**” este înțeles ca fiind interschimbabil cu termenul „**poluare**”, astfel cum este definit în articolul 3 alineatul (2) din Directiva privind emisiile industriale.

„**Comparație cuantificată**” [articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf] implică posibilitatea de a compara atât amploarea, cât și gradul de contaminare între nivelul dintr-un raport privind situația de referință și valorile la momentul încetării definitive a activității. Prin urmare, comparațiile pur calitative sunt excluse prin utilizarea acestui termen la articolul 22 alineatul (2). Este în interesul operatorului să se asigure că o astfel de cuantificare este suficient de exactă și precisă pentru a permite o comparație semnificativă în momentul încetării definitive a activităților.

Se consideră că „**Informațiile necesare pentru stabilirea stării de contaminare a solului și a apelor subterane**” [articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf] includ cel puțin următoarele două elemente:

- informații privind utilizarea actuală și, dacă sunt disponibile, privind utilizările din trecut ale amplasamentului. În contextul acestei cerințe, termenul „**dacă sunt disponibile**” ar trebui înțeles ca implicând posibilitatea accesului operatorului instalației la aceste informații, ținându-se cont în același timp de fiabilitatea unor astfel de informații privind utilizările din trecut.
- informații privind concentrațiile în sol și în apele subterane ale substanțelor periculoase care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care evoluțiile viitoare ale amplasamentului cunoscute la momentul întocmirii raportului pot avea drept rezultat utilizarea, producerea sau emisia unor substanțe periculoase suplimentare, este recomandabil să se includă, de asemenea, informații privind concentrațiile în sol și apele subterane ale substanțelor periculoase relevante respective. Dacă astfel de informații nu există încă, ar trebui efectuate noi măsurători în cazul în care există posibilitatea contaminării solului și a apelor subterane cu substanțele periculoase respective care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalație (a se vedea, de asemenea, mai sus, sensul termenului „cuantificat”).

4.3. Directiva privind depozitele de deșuri

Depozitele de deșuri reprezintă un tip special de activitate conform Directivei privind emisiile industriale (anexa I, activitatea 5.4), întrucât acestea sunt reglementate, de asemenea, de Directiva 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșuri (Directiva privind depozitele de deșuri). Articolul 1 alineatul (2) din Directiva privind depozitele de deșuri clarifică faptul că, pentru depozitele de deșuri care fac obiectul Directivei 2008/1/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării (Directiva IPPC), cerințele tehnice relevante sunt cuprinse în Directiva privind depozitele de deșuri, iar cerințele tehnice relevante din Directiva IPPC sunt îndeplinite atunci când sunt respectate dispozițiile Directivei privind depozitele de deșuri.

Întrucât dispozițiile articolului 22 din Directiva privind emisiile industriale nu au fost incluse în fosta Directivă IPPC, nu se poate concluziona că, în cazul depozitelor de deșeuri, nu ar fi necesar un raport privind situația de referință. Dispozițiile Directivei privind depozitele de deșeuri, în special punctul 3 din anexa I la aceasta (Cerințe generale privind protecția solului și a apelor subterane), ar trebui să garanteze faptul că nicio substanță periculoasă nu pătrunde în sol și în apele subterane. De asemenea, Directiva privind depozitele de deșeuri cuprinde o serie de elemente utile pentru întocmirea unui raport privind situația de referință, care ar trebui completate de la caz la caz. Pentru cuantificarea stării solului și a apelor subterane, ar putea fi necesare proceduri și metode speciale pentru a ține cont de particularitățile unui depozit de deșeuri (dublură). În cazul în care alte activități direct asociate au loc, de asemenea, pe amplasamentul unui depozit de deșeuri, acestea pot necesita, prin ele însele, elaborarea unui raport privind situația de referință.

5. ETAPELE ELABORĂRII UNUI RAPORT PRIVIND SITUAȚIA DE REFERINȚĂ

O serie de activități esențiale ar trebui întreprinse atât pentru a stabili dacă este necesar să se elaboreze un raport privind situația de referință pentru o anumită situație, cât și în vederea întocmirii raportului privind situația de referință ca atare.

Opt etape au fost identificate în cadrul acestui proces, acoperind următoarele elemente principale:

Etapele 1-3: pentru a stabili dacă este necesar un raport privind situația de referință;

Etapele 4-7: pentru a determina modul în care trebuie pregătit raportul privind situația de referință;

Etapa 8: pentru a stabili conținutul raportului.

În cazul în care în cursul etapelor 1-3 se demonstrează, pe baza informațiilor disponibile, că nu este necesar un raport privind situația de referință, etapele ulterioare nu mai sunt necesare. O astfel de demonstrație trebuie consemnată și păstrată de către autoritatea competentă, împreună cu motivele care stau la baza unei astfel de decizii.

Este posibil ca o instalație care nu face obiectul obligației de elaborare a unui raport privind situația de referință să realizeze ulterior modificări ale activităților din cadrul amplasamentului care să facă necesară elaborarea unui raport privind situația de referință, de exemplu, atunci când se propune includerea pentru prima dată a unor substanțe periculoase într-un nou proces. În acest caz, necesitatea elaborării unui raport privind situația de referință în legătură cu actualizarea autorizației este reevaluată în conformitate cu prezentul ghid.

Atunci când este posibil, ar trebui să se utilizeze informațiile existente pentru desfășurarea etapelor 1-5.

În anumite cazuri, informațiile furnizate în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ar putea fi folosite în mod util pentru a documenta elemente din raportul privind situația de referință.

De asemenea, următoarele surse de informații ar putea fi pertinente pentru întocmirea raportului privind situația de referință:

- informațiile colectate în contextul Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase (Directiva Seveso III), în special în ceea ce privește etapa 4;
- informațiile incluse în documentele de referință BAT, în particular cele referitoare la emisiile rezultate din stocare, în special în ceea ce privește etapele 6 și 7.

Cu toate acestea, în cazul în care acest lucru nu este posibil, ar trebui colectate informații noi.

Deși etapele sunt numerotate de la 1 la 8 în scopuri orientative, este posibil ca etapele să fie parcurse într-o ordine diferită sau simultan.

Tabelul 5.1
Principalele etape ale elaborării raportului privind situația de referință

Etapă	Activitate	Obiectiv
1.	Identificarea substanțelor periculoase utilizate, produse sau emise de instalație și întocmirea unei liste a substanțelor periculoase respective.	Determinarea faptului dacă sunt sau nu utilizate, produse sau emise substanțe periculoase în vederea stabilirii necesității de a elabora și a prezenta un raport privind situația de referință.
2.	Identificarea „substanțelor periculoase relevante” dintre substanțele periculoase identificate în etapa 1 (a se vedea secțiunea 4.2). Eliminarea substanțelor periculoase care nu prezintă potențial de contaminare a solului sau a apelor subterane. Justificarea și înregistrarea deciziilor luate de a exclude anumite substanțe periculoase.	Limitarea analizei ulterioare la substanțele periculoase relevante , în scopul de lua o decizie cu privire la necesitatea elaborării și prezentării unui raport privind situația de referință.
3.	Pentru fiecare substanță periculoasă relevantă stabilită în etapa 2, identificarea posibilității reale de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, inclusiv a probabilității evacuărilor și a consecințelor acestora, ținând seama în special de: — cantitățile din fiecare substanță periculoasă sau grupuri de substanțe periculoase similare în cauză; — modul și locul în care substanțele periculoase sunt depozitate, utilizate și transportate în apropierea instalației; — locul în care acestea prezintă un risc de a fi evacuate; — în cazul instalațiilor existente, inclusiv măsurile care au fost adoptate pentru a se asigura că este imposibilă producerea, în practică, a contaminării solului sau a apelor subterane.	Identificarea substanțelor periculoase relevante care prezintă un potențial risc de poluare în cadrul amplasamentului pe baza probabilității producerii de evacuări ale unor astfel de substanțe. Pentru substanțele respective, informațiile trebuie să fie incluse în raportul privind situația de referință.
4.	Furnizarea unui istoric al amplasamentului. Examinarea datelor și a informațiilor disponibile: — în legătură cu utilizarea actuală a amplasamentului și cu privire la emisiile de substanțe periculoase care au avut loc și care pot conduce la poluare. În special, analiza accidentelor sau a incidentelor, a scurgerilor sau a deversărilor produse în cadrul operațiunilor de rutină, a modificărilor apărute în practica operațională, a acoperirii suprafeței amplasamentului, a modificărilor aduse în ceea ce privește substanțele periculoase utilizate. — utilizările anterioare ale amplasamentului care ar fi putut avea ca rezultat emisia de substanțe periculoase, fie cele utilizate, produse sau emise de instalație existentă, fie altele. Trecerea în revistă a rapoartelor investigațiilor anterioare poate contribui la colectarea acestor date.	Identificarea surselor potențiale care ar fi putut face ca substanțele periculoase identificate în etapa 3 să fi fost deja prezente pe amplasamentul instalației.

Etapă	Activitate	Obiectiv
5.	Identificarea condițiilor de mediu ale amplasamentului, inclusiv: <ul style="list-style-type: none"> — topografie; — geologie; — direcția de curgere a apelor subterane; — alte posibile căile de migrație, cum ar fi canalele de scurgere și de serviciu; — aspecte legate de mediu (de exemplu, habitate deosebite, specii, zone protejate etc.) și — modul de utilizare a terenurilor învecinate. 	Determinarea locurilor unde ar putea ajunge substanțele periculoase în caz de evacuare și a locurilor unde acestea ar trebui căutate. Identificarea, de asemenea, a componentelor mediului înconjurător și a receptorilor care sunt potențial expuși la risc, precum și a zonelor din regiune unde se desfășoară alte activități care emit aceleași substanțe periculoase și care pot cauza migrarea substanțelor respective pe amplasamentul în cauză.
6.	Utilizarea rezultatelor obținute în etapele 3-5 pentru a descrie amplasamentul, în special precizând localizarea, tipul, amploarea și cantitatea de poluare istorică și sursele potențiale viitoare de emisii, menționându-se straturile și apele subterane care sunt susceptibile de a fi afectate de astfel de emisii – cu stabilirea de legături între sursele de emisii, căile prin care poate circula poluarea și receptorii care sunt susceptibili de a fi afectați.	Identificarea locului, a naturii și a amplorii poluării existente în cadrul amplasamentului și determinarea straturilor și a apelor subterane care ar putea fi afectate de o astfel de poluare. Compararea cu emisii potențiale viitoare pentru a se vedea dacă zonele coincid.
7.	În cazul în care există suficiente informații pentru a cuantifica starea de poluare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante pe baza etapelor 1-6, se trece direct la etapa 8. În cazul în care nu există informații suficiente, este necesară o investigație intruzivă a amplasamentului pentru a obține astfel de informații. Detaliile unei astfel de investigații ar trebui clarificate împreună cu autoritatea competentă.	Colectarea informațiilor suplimentare necesare pentru a permite o evaluare cuantificată a stării de poluare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante.
8.	Elaborarea unui raport privind situația de referință pentru instalație care să cuantifice starea de poluare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante.	Furnizarea unui raport privind situația de referință, în conformitate cu Directiva privind emisiile industriale.

Fiecare dintre cele 8 etape este explicată în detaliu în cele ce urmează.

5.1. Etapa 1: Identificarea substanțelor periculoase utilizate, produse sau emise în prezent în cadrul instalației

Întocmirea unei liste a tuturor substanțelor periculoase folosite în cadrul instalației (ca materii prime, produse, produse intermediare, produse secundare, emisii sau deșeuri). Aceasta ar trebui să includă toate substanțele periculoase asociate atât cu activitățile incluse în anexa I la Directiva privind emisiile industriale, cât și cu activitățile asociate în mod direct care au o legătură tehnică cu activitățile desfășurate și care ar putea avea un efect asupra poluării solului sau a apelor subterane.

În cazul în care substanțele periculoase sunt enumerate sub formă de denumiri comerciale, ar trebui identificate, de asemenea, componentele chimice ale acestora. Pentru amestecuri sau compuși, ar trebui identificat procentul relativ al principalelor substanțe chimice componente.

5.2. Etapa 2: Identificarea substanțelor periculoase relevante

Din lista întocmită în etapa 1, determinarea riscului potențial de poluare al fiecărei substanțe periculoase în urma analizării proprietăților sale chimice și fizice, precum: compoziție, stare de agregare (solidă, lichidă și gazoasă), solubilitate, toxicitate, mobilitate, persistență etc. Informațiile respective ar trebui folosite pentru a stabili dacă substanța în cauză are sau nu potențialul de a cauza poluarea solului și a apelor subterane. Datele, împreună cu raționamentul utilizat pentru interpretarea acestora, ar trebui prezentate astfel încât să reiasă în mod clar din raportul privind situația de referință motivele pentru care substanțele respective au fost incluse sau excluse.

În cazul în care un grup de substanțe prezintă caracteristici similare, acestea pot fi luate în considerare împreună, cu condiția prezentării justificării care stă la baza constituirii grupului respectiv.

Sursele de informații pot include inventarul de clasificare și etichetare, care conține informații cu privire la clasificarea și etichetarea substanțelor notificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 (Regulamentul CLP) și informații chimice cu privire la substanțele înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (REACH). Alte surse de informații pot include, de asemenea, rapoartele de evaluare a riscului pentru 141 de substanțe chimice realizate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului (Regulamentul privind substanțele existente). Toate surse respective pot fi consultate pe site-ul internet al ECHA ⁽¹⁾.

În cazul în care este clar că substanțele periculoase utilizate, produse sau emise de instalație nu au capacitatea de a provoca contaminarea solului și a apelor subterane, nu este necesară întocmirea unui raport privind situația de referință.

Substanțele periculoase relevante identificate ar trebui analizate în continuare în etapa 3.

5.3. Etapa 3: Evaluarea posibilității de producere a poluării locale

Fiecare substanță identificată în etapa 2 ar trebui analizată în contextul amplasamentului pentru a stabili dacă există circumstanțe care ar putea avea drept rezultat evacuarea substanței respective în cantități suficiente pentru a reprezenta un risc de poluare, fie ca rezultat al unei singure emisii, fie ca urmare a unei acumulări de emisii multiple.

Printre aspectele specifice care trebuie examinate se numără:

- (i) cantitatea din fiecare substanță periculoasă manipulată, produsă sau emisă, în raport cu efectele sale asupra mediului;

Este nevoie de prudență, având în vedere faptul că o scurgere continuă a unei cantități limitate pe o anumită perioadă de timp ar putea provoca o poluare semnificativă. În cazul în care se dețin informații privind intrările/ieșirile în ceea ce privește substanțele periculoase, acestea ar trebui să fie examinate pentru a se stabili posibilele emisii în sol și în apele subterane;

- (ii) localizarea fiecărei substanțe periculoase în cadrul amplasamentului, de exemplu, locul unde se află aceasta sau locul unde aceasta va fi livrată, depozitată, utilizată, transferată în cadrul amplasamentului, emisă etc., având în vedere în special caracteristicile solului și ale apelor subterane în partea respectivă a amplasamentului;
- (iii) în cazul instalațiilor existente: prezența și integritatea mecanismelor de izolare, natura și starea suprafeței amplasamentului, localizarea căilor de scurgere, de serviciu sau a altor posibile conducte de migrație.

Trebuie identificată metoda de stocare, manipulare și utilizare a substanțelor periculoase relevante și trebuie stabilit dacă există mecanisme de izolare pentru a preveni producerea de emisii, de exemplu, îndiguire, suprafețe dure, proceduri de manipulare.

Trebuie întreprinsă o inspecție fizică detaliată a amplasamentului pentru a se verifica integritatea și eficiența măsurilor luate pentru prevenirea producerii evacuărilor.

Exemple de tipuri de informații care trebuie colectate:

- dacă structurile și suprafața amplasamentului sunt fisurate sau deteriorate; dacă îmbinările sau fisurile se află în apropierea unor potențiale puncte de emisii;
- dacă există semne de atac chimic pe suprafețele de beton;
- dacă respectivele căi de evacuare de proces sunt în stare bună; se efectuează o inspecție a gurilor de canal, a rigolelor și a canalelor de scurgere deschise, în cazul în care acest lucru se poate realiza în condiții de siguranță;
- identificarea rutelor de scurgere, a coridoarelor de serviciu etc. și localizarea gurilor de vărsare;
- identificarea indiciilor de emisii care s-au produs deja, examinarea naturii și a amplitudinii acestora și examinarea probabilității reapariției emisiilor;
- dacă au loc emisii directe sau indirecte de substanțe periculoase în sol sau în apele subterane în cadrul amplasamentului.

Pe baza celor de mai sus, ar trebui descrise circumstanțele în care ar putea apărea o emisie în sol sau în apele subterane și probabilitatea producerii unor astfel de emisii și ar trebui identificate substanțele care pot fi emise în mediu și care pot avea drept rezultat un potențial risc de poluare.

⁽¹⁾ <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/>.

Printre circumstanțele în care pot apărea emisii se numără:

accidente/incidente, de exemplu, răsturnarea unei autocisterne pe un drum din cadrul amplasamentului, spargerea recipientului, scurgerea unui rezervor subteran, ruperea unor garnituri, deversare accidentală, scurgeri ca urmare a unor fisuri ale căilor de scurgere, incendiu;

operațiuni de rutină, de exemplu, picurări în timpul livrării sau de la îmbinările conductelor, vărsarea unor cantități mici în timpul decantării/transferului produsului, scurgeri provenite de la căi de scurgere blocate sau sparte, fisuri ale suprafețelor dure din beton;

emisii planificate, de exemplu, deversări în sol sau în apele subterane.

În cazul în care se constată că, datorită cantităților de substanțe periculoase utilizate, produse sau emise de instalația respectivă, sau datorită caracteristicilor solului și ale apelor subterane ale amplasamentului, nu există o posibilitate semnificativă de contaminare a solului sau a apelor subterane, atunci nu este necesar un raport privind situația de referință.

De asemenea, nu este necesar un raport privind situația de referință în cazul instalațiilor existente atunci când se iau măsuri care fac imposibilă, în practică, producerea contaminării solului sau a apelor subterane.

În cazul în care, ca rezultat al acestei etape, se consideră că nu este necesar un raport privind situația de referință, este totuși nevoie ca operatorul să consemneze această decizie, împreună cu motivarea sa, iar aceasta să fie evaluată în continuare și păstrată de către autoritatea competentă.

5.4. Etapa 4: Istoricul amplasamentului

Scopul prezentei secțiuni este de a determina care dintre substanțele periculoase relevante identificate în etapa 3 au potențialul de a fi deja prezente în cadrul amplasamentului în sol și în apele subterane ca rezultat al activităților derulate până în prezent, precum și de a determina dacă acestea coincid cu potențialele puncte de emisie viitoare.

Istoricul amplasamentului ar trebui să ia în considerare atât (i) istoricul amplasamentului înainte de dezvoltarea instalației actuale/propuse, cât și (ii) istoricul operațional al instalației actuale/propuse, după cum urmează:

- (i) Se enumerează utilizările anterioare ale amplasamentului de la zero până la dezvoltarea instalației propuse. Trebuie stabilit dacă este posibil ca utilizările să fi implicat oricare dintre substanțele periculoase relevante identificate în etapa 3. În caz afirmativ, locul în care este posibil ca acestea să fi fost manipulate, probabilitatea de a se fi produs emisii în sol/apele subterane și, dacă este cazul, măsurile de remediere luate. Dacă sunt disponibile, ar trebui utilizate date specifice amplasamentului.
- (ii) Pentru o instalație care este deja operațională la momentul elaborării unui raport privind situația de referință, probabilitatea să fi avut loc emisii în istoricul operațiunilor efectuate pe amplasament. Aspectele specifice care trebuie examinate sunt:
 - localizarea, natura și amploarea accidentelor, a incidentelor sau a deversărilor directe efectuate anterior (autorizate sau de altă natură) care ar fi putut cauza o evacuare de substanțe periculoase relevante în sol sau în apele subterane;
 - modificările sau îmbunătățirile care s-au adus procesului, substanțelor chimice manipulate, locurilor de stocare, metodelor de evacuare etc. și motivația acestora. De exemplu, au fost acestea rezultatul unui accident, incident anterior, cvasi-accident etc., au fost efectuate pentru a reduce riscul de emisii, pentru a îmbunătăți eficiența, pentru a reduce deșeurile etc. Indică acestea faptul că este posibil să fi avut loc emisii?
 - evidențe ale lucrărilor de întreținere – ilustrează acestea buna integritate a căilor de scurgere, a rezervoarelor, a îndiguirilor, a conductelor etc.? Au fost astfel de evidențe menținute de la începutul activității sau au fost introduse recent?
 - detalii privind investigațiile amplasamentului întreprinse anterior și lucrările de remediere efectuate;
 - datele inspecției fizice colectate în timpul etapei 3 pot furniza, de asemenea, informații cu privire la prezența unor pete, semne de coroziune, prezența unor noi suprafețe etc.

5.5. Etapa 5: Condiții de mediu

În urma etapelor 1-4, sunt identificate locurile din cadrul amplasamentului unde ar putea apărea emisii viitoare și locurile unde este posibil să se fi produs deja emisii. Etapa 5 vizează să determine soarta unor astfel de emisii, straturile și apele subterane care ar putea fi afectate și să stabilească amploarea și gradul de detaliu la care trebuie să se efectueze caracterizarea terenului. Aceasta necesită o înțelegere a caracteristicilor solului și ale apelor subterane din cadrul amplasamentului, precum și a zonelor învecinate care pot influența amplasamentul instalației.

Atunci când sunt disponibile, ar trebui utilizate date specifice amplasamentului. Atunci când acestea nu sunt disponibile, trebuie folosite date de referință, evaluarea calitativă/subiectivă, date deduse sau extrapolate. În fiecare caz, ar trebui identificată sursa datelor, iar atunci când acestea nu sunt specifice amplasamentului, ar trebui furnizată justificarea pentru utilizarea datelor selectate, incluzând detalii privind marjele de eroare aplicabile.

Pentru examinarea caracteristicilor amplasamentului, trebuie reunite următoarele date:

Topografie

Topografia locală și tipul suprafeței solului (beton, teren liber etc.) din vecinătatea fiecărui punct de emisie vor impune efectul imediat al emisiilor, precum și localizarea emisiei în raport cu suprafața solului (de exemplu, la nivelul solului, deasupra solului, deasupra conductelor, sub nivelul solului etc.).

Tipul și înclinația suprafeței solului pot fi indicate pe un plan al amplasamentului. De asemenea, baza componentelor îndiguitoare, a bazinelor etc. în raport cu nivelul solului din imediata apropiere ar trebui să fie identificată în mod clar, în special atunci când acestea se află sub nivelul solului (parțial sau integral).

Geologie și hidrogeologie

Furnizarea unei descrieri a solului și a straturilor de rocă de sub amplasament și a proprietăților fizico-chimice ale fiecărui strat care pot influența evoluția și transportul substanțelor prin pământ.

Identificarea faptului dacă există sau este posibil să existe ape subterane (inclusiv acvifere suspendate) în fiecare strat și, dacă se cunoaște, indicarea gradientul hidrolic.

Furnizarea de indicații cu privire la semnificația proprietăților solului și a apelor subterane în ceea ce privește deplasarea substanțelor prin pământ.

Un simplu rezumat al datelor, mai degrabă decât o descriere geotehnică completă, este suficient în raport, mai multe detalii putând fi furnizate sau puse la dispoziție pentru consultări viitoare, în funcție de necesități.

De asemenea, raportul ar trebui să reunească toate informațiile disponibile pentru a prezenta condițiile generale ale amplasamentului, mai degrabă decât să separe informațiile geologice și hidrogeologice publicate din concluziile investigației anterioare și concluziile investigației actuale.

Hidrologie

Indicarea prezenței caracteristicilor apelor de suprafață, direcția de curgere a acestora, calitatea/clasificarea și localizarea adâncimii patului în raport cu suprafața amplasamentului. Precizarea modului în care fiecare corp de apă ar putea fi afectat de emisiile din cadrul amplasamentului.

Căi create de om

Identificarea căilor create de om, a coridoarelor de serviciu, a canalelor de scurgere, a minelor etc., care pot acționa drept rute de migrație pentru substanțele periculoase și identificarea posibilei direcții de migrație ținând seama de faptul că aceasta ar putea fi contrară topografiei naturale sau gradientului hidrolic.

Utilizarea terenurilor din vecinătate și interdependențe

Identificarea utilizării terenurilor din vecinătate pentru a stabili industriilor/activităților, în special a celor situate la o altitudine superioară, care pot folosi aceleași substanțe sau substanțe similare și care pot cauza migrația poluării pe amplasament. În ceea ce privește migrația poluării pe amplasament, la data predării autorizației operatorul are obligația să demonstreze că nu a cauzat poluare în timpul funcționării. Prin urmare, este important să se cunoască dacă proprietățile adiacente ar putea fi o sursă de poluanți de același tip sau similari.

5.6. Etapa 6: Caracterizarea amplasamentului

O descriere a amplasamentului ar trebui să prezinte în special localizarea, tipul, amploarea și cantitatea poluărilor istorice și potențiale surse de emisii viitoare, menționând straturile și apele subterane care ar putea fi afectate de emisii.

Modelele pot fi utile în acest context, permițând crearea de legături între sursele de emisii, posibilele căi de circulație a poluării și receptorii susceptibili de a fi afectați. Reunirea diferitelor informații ar trebui să contribuie la o mai bună înțelegere a riscurilor care ar putea exista la adresa mediului, precum și a sănătății umane, ca urmare a contaminării.

Un model conceptual de amplasament este o reprezentare care stabilește atât nivelurile de poluare existente, cât și viitoarele surse posibile de poluare pentru o anumită suprafață de teren. Acesta poate fi realizat cu ajutorul informațiilor obținute în etapele 3-5. Este probabil ca acesta să cuprindă informații existente și, într-o măsură mai mică, informații noi, care nu au legătură cu etapa 7 de mai jos. În cazul în care operatorul intenționează să utilizeze informațiile existente pentru a contribui la elaborarea modelului conceptual de amplasament, ar trebui avute în vedere fiabilitatea, exactitatea și caracterul adecvat al datelor.

Mai degrabă decât să se ofere un singur model general al amplasamentului, fie sub formă de desen, fie de text, este preferabil să se elaboreze mai multe modele individuale detaliate pentru fiecare sursă de preocupare din cadrul instalației. De exemplu, un model conceptual al zonei din jurul unui rezervor, care ar putea indica construcția îndiguirilor, direcția înclinației solului, dacă punctele de umplere sunt în interiorul sau în afara îndiguirii, tipul suprafeței din jurul zonei, și geologia subiacentă și pânza freatică. Informațiile respective ar fi utilizate ulterior pentru a sugera locul unde ar putea ajunge substanțele periculoase relevante care sunt deversate.

Natura și complexitatea modelelor conceptuale de amplasament variază în funcție de amplasament și de activitatea sau activitățile desfășurate.

5.7. Etapa 7: Investigarea amplasamentului

În cazul în care există suficiente informații din etapele 1-6 pentru a caracteriza amplasamentul atât lateral, cât și vertical și pentru a permite definirea situației de referință în ceea ce privește cuantificarea nivelului de poluare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante, se trece direct la etapa 8. Atunci când se optează pentru utilizarea informațiilor existente, operatorul, în momentul în care le furnizează, și autoritatea competentă, în momentul în care le evaluează, trebuie să fie conștienți de incertitudinea și de riscul asociat utilizării datelor respective. Astfel de riscuri includ:

- date istorice care nu țin cont suficient de emisiile de substanțe periculoase relevante care ar fi putut avea loc în perioada scursă de la momentul colectării datelor inițiale;
- date istorice care nu țin cont de toate substanțe periculoase relevante, concentrându-se în schimb pe o parte dintre substanțele periculoase relevante;
- date istorice care nu iau în considerare modificările survenite în ceea ce privește activitățile care au fost întreprinse pe amplasament de la momentul colectării datelor inițiale și care e posibil să fi condus la modificări ale substanțelor periculoase utilizate, produse sau emise de instalație.

Cea mai bună modalitate de a garanta faptul că datele sunt complete este de a se asigura că metoda de determinare, precum și analiza sunt clar stabilite și comunicate. În cazul instalațiilor existente, atunci când fiabilitatea și calitatea informațiilor istorice privind starea solului nu pot fi stabilite (de exemplu, deoarece rezultatele se bazează pe metode depășite sau sunt incomplete), cea mai potrivită soluție este reluarea măsurătorilor.

În cazul în care numai o parte a amplasamentului poate fi caracterizată sau nu există suficiente informații pe baza cărora să se poată elabora un raport privind situația de referință, ar trebui obținute informații suplimentare cu ajutorul investigației amplasamentului. Noile măsurători, indiferent dacă sunt realizate înainte de punerea în funcțiune sau ca urmare a revizuirii autorizației, constituie cea mai bună metodă de a obține o situație de referință cu privire la starea solului și a apelor subterane.

Strategia de prelevare a probelor

În cazul în care se stabilește că vor fi necesare noi măsurători, este necesar să se examineze strategiile adecvate de prelevare a probelor, și anume modul în care vor fi realizate noile măsurători ale solului și ale apelor subterane. Pentru alegerea celei mai adecvate strategii, este recomandabilă comunicarea între operator și autoritatea competentă.

Strategiile de prelevare selectate ar trebui să ofere suficientă încredere că măsurătorile și probele prelevate reflectă cu acuratețe nivelul real de contaminare cu substanțe periculoase relevante, astfel încât să se poată determina situația actuală și starea solului și a apelor subterane. Raportul privind situația de referință ar trebui să includă metoda propusă pentru evaluarea stării de contaminare a amplasamentului, de exemplu testele statistice care urmează să fie utilizate și standardele ISO/CEN sau, în absența acestora, standardele naționale care trebuie să fie aplicate. În cadrul raportării trebuie să fie descrise în mod corespunzător rezultatele investigației de referință, abordarea utilizată în procesul de prelevare, precum și metodele de analiză. În consecință, atunci când amplasamentul este evaluat în momentul încetării definitive a activităților va fi necesar să se folosească aceeași abordare și fie aceleași metode, fie metode în privința cărora s-a demonstrat că au o performanță analitică comparabilă.

Strategiile de prelevare ar trebui:

- să se concentreze pe substanțele periculoase relevante identificate și pe producții de degradare și metaboliții periculoși ai acestora, care trebuie evaluați din punctul de vedere al proprietăților lor fizico-chimice în legătură cu probabilitatea de contaminare a solului sau a apelor subterane;
- să țină cont de condițiile hidraulice și hidrogeologice ale amplasamentului. Punctele de măsurare adecvate din amonte/aval trebuie să fie revizuite înainte de stabilirea acestora pe amplasamentul instalației. În cadrul inspecțiilor apelor subterane, ar trebui examinate eventuala dinamică a direcțiilor debitului și fluctuațiile pânzei freatice;
- să recunoască impactul factorilor de influență naturali și al celor procesuali asupra probelor prelevate și asupra strategiei de prelevare (locul și metoda), legăturile dintre agenții contaminanți, eterogenitatea distribuției poluanților în sol sau în apele subterane, manipularea probei între momentul în care a fost prelevată și măsurarea acesteia și măsurătorile efectuate în laborator; și
- să aibă în vedere de la bun început atât surprinderea nivelului actual de poluare (inclusiv a contaminării istorice), cât și necesitatea evaluării poluării la încetarea definitivă a activităților. Inventarierea clară și marcarea punctelor de prelevare este o condiție prealabilă.

Se recomandă fie prelevarea fără obiectiv specific, fie prelevarea cu obiectiv specific, fie o combinație a celor două. Alegerea se face având în vedere localizarea amplasamentului, condițiile și mediul local, inclusiv natura și cantitatea de substanțe care urmează a fi măsurate. O descriere a abordărilor respective este prezentată mai jos. În cazul în care se propune o altă tehnică de prelevare, de exemplu, prelevarea multi-incrementală, operatorul și autoritatea competentă trebuie să țină cont de nivelul de fiabilitate al rezultatelor în comparație cu abordarea fără obiectiv specific sau cu abordarea cu obiectiv specific:

- (i) prelevarea cu obiectiv specific – constituie o prelevare cu țintă precisă în zonele unde sunt suspectate concentrații de poluanți (puncte de depozitare, puncte de transbordare sau alte puncte similare). La fel ca în cazul prelevării fără obiectiv specific, este necesară o decizie prealabilă cu privire la probabilitatea de detecție necesară, având în vedere costurile implicate.
- (ii) Prelevarea fără obiectiv specific – reprezintă, de regulă, prelevarea care, cu o densitate adecvată a datelor, generează informații clare și lipsite de echivoc cu privire la concentrațiile medii ale substanțelor și la aria acestora de răspândire. Având în vedere faptul că această abordare pare să producă o reprezentare exactă a întregului amplasament prin utilizarea prelevării uniforme în cadrul întregii instalații, selectarea locurilor de prelevare nu trebuie să fie influențată de factori externi, cum ar fi clădirile existente și concentrațiile utilizate sau suspectate de poluanți. Atunci când se utilizează prelevarea fără obiectiv specific în cazul amplasamentelor existente, pot apărea dificultăți legate de structurile, serviciile și utilitățile stabilite.

Această abordare consideră amplasamentul ca fiind o suprafață de teren care necesită date de referință (cu alte cuvinte amplasamentul este considerat drept o singură entitate și nu este necesar să se țină cont de structura instalației sau de riscurile specifice reprezentate de rezervoare, unitatea de prelucrare etc.). În adoptarea unei astfel de abordări, va fi necesară o decizie prealabilă cu privire la probabilitatea identificării poluării în fiecare caz în parte, având în vedere numărul inevitabil mai ridicat de probe și costurile conexe necesare pentru a oferi o probabilitate mai mare.

Incertitudini asociate datelor privind solul și apele subterane

În ceea ce privește incertitudinile asociate datelor privind solul și apele subterane atât pentru prelevarea fără obiectiv specific, cât și pentru cea cu obiectiv specific, există două elemente importante care trebuie avute în vedere:

- (i) colectarea de date de referință privind apele subterane: condițiile apelor subterane se pot schimba mai rapid decât condițiile solului, iar calitatea apelor subterane este supusă schimbării și variației datorită unor factori exteriori procesului autorizat, cum ar fi variația sezonieră a nivelului și a calității apelor subterane, alte surse de poluare, migrația norilor de contaminanți, modificările valorii pH-ului sau reducerea potențialului de oxidare a acviferului, precipitații abundente etc. Eșantionarea mai multor seturi de date privind apele subterane în vederea stabilirii situației de referință (de exemplu, un set de rezultate trimestriale de monitorizare pentru o perioadă de un an ca o cerință minimă) poate îmbunătăți în mod considerabil încrederea cu care operatorul poate raporta situația de referință a apelor subterane.
- (ii) utilizarea tehnicilor de analiză a datelor statistice în vederea evaluării datelor referitoare la sol: metodele statistice pot contribui la cuantificarea incertitudinii asociate estimărilor concentrațiilor medii de contaminanți în soluri și, prin urmare, la furnizarea unui temei mai documentat pentru luarea deciziilor de către evaluatorii amplasamentului și autoritățile de reglementare. Concentrațiile măsurate de contaminanți obținute în cursul unei investigații a amplasamentului pot fi comparate în raport cu o „concentrație critică” definită de către utilizatori sau cu un indicator de risc.

În cazul în care sunt utilizate metode statistice, datele obținute în cursul investigației trebuie să fie evaluate pentru a fi adecvate în acest scop (de exemplu, date suficiente de la adâncimi adecvate, locuri adecvate și de calitate uniformă). Utilizarea acestei abordări necesită un model conceptual bine dezvoltat, astfel cum este descris în etapa 6, care stă ulterior la baza strategiei de prelevare necesare pentru a colecta datele adecvate pentru analiza statistică.

Analiza probelor

Pentru a asigura comparabilitatea rezultatelor investigației de referință cu cele obținute la o dată ulterioară, ar trebui aplicate metode de analiză validate (și anume, dovezi oficiale și documentate care să ateste faptul că o metodă analitică este adecvată pentru scopul preconizat și că aceasta este precisă și reproductibilă). În cazul în care există standarde CEN sau ISO sau, în absența acestora, standarde naționale, acestea ar trebui aplicate.

Cerința esențială este ca performanța analitică a metodelor utilizate pentru compilarea raportului privind situația de referință și pentru evaluarea amplasamentului la încetarea definitivă a activităților să fie comparabile în mod direct între ele. Este deosebit de important ca domeniul de aplicare și recuperarea factorului determinant (factorilor determinanți) în cadrul metodei să fie direct comparabile. În special deoarece cele mai bune practici de laborator se pot modifica în timp, este extrem de important să se asigure că metodele de analiză utilizate sunt descrise în mod adecvat în vederea utilizării la analizele ulterioare, astfel cum se prevede în Directiva privind emisiile industriale.

Este posibil ca, în urma unei investigații în vederea colectării de date de referință privind solul și apele subterane, să fie necesară o investigație suplimentară, de exemplu în cazul în care investigația a identificat o poluare istorică (creată ca rezultat al activităților autorizate sau altfel) care necesită delimitări și remedieri suplimentare.

În urma investigației amplasamentului, ar putea fi necesare noi modele conceptuale ale amplasamentului sau modele actualizate, astfel cum se menționează în etapa 6.

5.8. Etapa 8: Elaborarea raportului privind situația de referință

Scopul acestei etape este de a sintetiza toate informațiile evaluate care au fost colectate în etapele 1-7, în vederea elaborării unui raport care să identifice nivelul de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante. Raportul privind situația de referință ar trebui să furnizeze o descriere exactă și clară cu privire la datele care au fost utilizate pentru a stabili starea solului și a apelor subterane, metodele utilizate pentru eșantionarea și analiza substraturilor și modul în care rezultatele au fost verificate din punct de vedere statistic sau din punct de vedere metodologic. În esență, acesta ar trebui să prezinte, în mod clar, o serie de acțiuni care sunt pe deplin reproductibile la încetarea activităților amplasamentului împreună cu rezultatele acestora, astfel încât să fie posibilă o comparație cuantificată. În acest scop, în anexa la prezentul document este inclusă o listă de verificare.

În cazul în care sunt prezente substanțe potențial poluante, raportul privind situația de referință ar trebui să identifice straturile sau corpurile de apă subterană care sunt asociate cu acestea și să descrie concentrația, natura și amploarea acestora. Furnizarea unei declarații clare privind substanțele periculoase relevante care nu sunt prezente este la fel de importantă precum identificarea celor care sunt prezente.

Raportul privind situația de referință ar trebui:

- să fie prezentat într-un format logic și structurat;
- să conțină suficiente informații pentru a stabili domeniul de aplicare și impactul activității sau al activităților actuale care fac obiectul autorizației, inclusiv datele tuturor măsurătorilor relevante ale solului și apelor subterane;
- să ofere o descriere clară și exactă a abordărilor utilizate și a rezultatelor obținute în urma evaluării, precum și a localizării oricăror lucrări intruzive, sonde, găuri de foraj și a altor puncte de prelevare, în conformitate cu un sistem standardizat de referință geografică;
- să ofere o descriere clară a tehnicilor analitice folosite pentru determinarea concentrațiilor de substanțe periculoase în sol și în apele subterane, făcând referire, dacă este cazul, la standardele naționale sau internaționale utilizate, precum și la orientările oferite de statele membre care existau la momentul investigației;
- să precizeze incertitudinile științifice și limitele abordării utilizate la elaborarea raportului;
- să includă toate datele tehnice relevante (măsurători, certificate de calibrare, standarde analitice, acreditări, hărți, jurnale de prelevare etc.), astfel încât să se asigure faptul că, la încetarea definitivă a activității, poate fi efectuată o comparație cuantificată.

Variația în ceea ce privește tipul, gradul de detaliu și prezentarea rapoartelor privind situația de referință între diferitele activități reglementate de Directiva privind emisiile industriale este anticipată și acceptabilă atât timp cât se poate stabili în continuare, în mod adecvat, nivelul de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante la momentul în care este elaborat raportul.

Apendice

Investigația de referință și lista de verificare a raportului

<p>DECIZIA CU PRIVIRE LA NECESITATEA UNUI RAPORT PRIVIND SITUAȚIA DE REFERINȚĂ</p> <p>Identificarea substanțelor periculoase utilizate, produse sau emise de instalație</p> <p>Evaluarea în vederea identificării substanțelor periculoase care au capacitatea de a contamina solul sau apele subterane (substanțe periculoase relevante)</p> <p>Identificarea posibilității substanțelor periculoase relevante de a provoca efectiv contaminarea</p> <p>Identificarea tuturor surselor posibile de contaminare istorică</p>
<p>DETALII PRIVIND COLECTAREA DATELOR</p> <p>Date existente</p> <p>Planurile relevante ale instalației (care să prezinte delimitările și punctele centrale de interes).</p> <p>Revizuirea și rezumatul rapoartelor anterioare, cu referințele rapoartelor</p> <p>Rezumatul tuturor evaluărilor riscurilor efectuate pe amplasamentul instalației care sunt relevante pentru colectarea datelor de referință</p> <p>Investigarea amplasamentului</p> <p>Justificarea investigației – poate include lista surselor potențiale de contaminanți relevante pentru fiecare loc propus pentru investigație</p> <p>Constrângeri aplicabile în cazul stabilirii locurilor de investigație în cadrul amplasamentului</p> <p>Metodele utilizate pentru formarea găurilor de explorare, de exemplu, găuri de foraj, bazine de test, eșantionare dinamică</p> <p>Metodele utilizate pentru colectarea, conservarea și transportul probelor la laboratoarele de analiză</p> <p>Prelevare și monitorizare</p> <p>Justificarea strategiei de prelevare, de exemplu, dacă există un obiectiv specific, justificarea acestuia; dacă nu există un obiectiv specific, justificarea distanțării și a amenajării</p> <p>Descrierea și explicarea programelor de monitorizare a apelor subterane și a apelor de suprafață</p> <p>Detalii cu privire la monitorizarea și prelevarea probelor, inclusiv locurile, adâncimile și frecvența</p> <p>Analiză</p> <p>Justificarea selectării metodelor de analiză</p> <p>Descrierea și performanța metodelor de analiză.</p>
<p>PREZENTAREA ȘI INTERPRETAREA DATELOR ÎN TEXTUL RAPORTULUI</p> <p>Descrierea condițiilor constatate în cadrul amplasamentului, inclusiv a regimului apelor subterane și a caracteristicilor apelor de suprafață</p> <p>Tabele sintetice privind analizele chimice și monitorizarea amplasamentului</p> <p>Descrierea tipului, a naturii și a distribuției spațiale a contaminării, însoțită de planuri, dacă este cazul</p> <p>Analiza setului de date și derivarea concentrațiilor reprezentative ale contaminanților individuali la un nivel adecvat de semnificație</p> <p>Evaluarea rezultatelor investigației amplasamentului în raport cu cadrul modelului conceptual</p>

PREZENTAREA DATELOR BRUTE (ANEXĂ LA RAPORT)

Planul care indică monitorizarea și localizarea punctelor de prelevare

Descrierea lucrărilor în cadrul amplasamentului și a observațiilor la fața locului

Găurile de foraj de explorare, jurnale de foraj sau de foraj cu carotă

Detaliile zonelor de răspuns și alte detalii de construcție privind instalațiile de monitorizare a găurilor de foraj

Rezultatele monitorizării

Descrierea probelor prezentate spre analiză

Date relevante privind asigurarea calității/controlul calității (AC/CC)— acestea pot include acreditările personalului, certificatele de calibrare a echipamentelor, acreditările laboratoarelor (în conformitate cu standarde naționale și internaționale)

Rapoartele analitice de laborator, efectuate în conformitate cu datele relevante privind AC/CC, inclusiv cu standardele analitice internaționale relevante sau cu cele privind metodele de testare

Evidența lanțului de custodie pentru probele și datele colectate